

**MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 97 / 2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.R.L.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din 30.10.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **06.11.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**, impotriva Deciziei de impunere incheiata la data de 01.09.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 01.09.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal prin care au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara, din care o parte din suma a devenit taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata, avand in vedere ca societatea inregistra la data inspectiei fiscale taxa pe valoarea adaugata de rambursat si au calculat majorari si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prin contestatia formulata, SC X SRL contesta taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata si accesoriile aferente acesteia.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006, respectiv 21.09.2006, asa cum rezulta din confirmarea de primire, anexata in copie la dosarul cauzei si de data depunerii contestatiei, respectiv 23.10.2006, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.R.L. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal prin Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006, precizand urmatoarele:

In baza facturii fiscale din data de 25.04.2005 si facturii fiscale din data de 01.07.2005, S.C. X S.R.L. a achizitionat bunuri mobile si imobile. Facturile fiscale mentionate anterior nu au fost luate in considerare de catre organele de inspectie fiscala pentru sumele reprezentand taxa pe valoarea adaugata deductibila pe motiv ca nu au fost respectate prevederile art.155 alin.(8) lit.e) si lit.f) din Legea nr.571/2003, dar au luat in considerare facturile emise de S.C. X S.R.L. privind vanzarea bunurilor mobile si imobile care fac obiectul facturilor fiscale din 25.04.2005 si 01.07.2005.

Referitor la facturile fiscale mentionate mai sus, societatea precizeaza ca acestea sunt insotite de un raport de expertiza tehnica din care reiese explicit si detaliat fiecare bun mobil si imobil care fac obiectul facturilor fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005.

In opinia societatii facturile fiscale din 25.04.2005 si 01.07.2005 pot fi luate in calcul, inclusiv taxa pe valoarea adaugata, intrucat detalierea bunurilor achizitionate nu era posibila pentru ca trebuiau inscrise foarte multe date, iar spatiul alocat acestora in formularul facturilor fiscale este insuficient.

Totodata, societatea contesta faptul ca organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere decat pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 25.04.2005 si 01.07.2005, reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta terenului achizitionat cu factura fiscala din 25.04.2005.

Societatea precizeaza ca prin refacerea inregistrarilor contabile, ar rezulta ca are taxa pe valoarea adaugata de recuperat si nu taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita de organele de inspectie fiscala la care au adaugat dobanzi si penalitati.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 01.09.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

In perioada verificata, respectiv octombrie 2004 - iunie 2006, societatea a inregistrat taxa pe valoarea adaugata de recuperat, iar in urma verificarii, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata.

Diferenta dintre taxa pe valoarea adaugata deductibila inregistrata de societate si taxa pe valoarea adaugata deductibila stabilita de organul de inspectie fiscala este compusa din:

Taxa pe valoarea adaugata inregistrata de pe bonuri fiscale neinsotite de facturi fiscale pentru cumparari de rechizite, piese auto, materiale consumabile asa cum este prevazut la art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Taxa pe valoarea adaugata reprezentand taxa pe valoarea adaugata inregistrata de pe facturi fiscale care nu au inscrise elementele obligatorii de identificare ale cumparatorului, respectiv codul fiscal, adresa, cota de taxa pe valoarea adaugata conform art.155 alin.(8) lit. a)-h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Taxa pe valoarea adaugata reprezentand taxa pe valoarea adaugata inregistrata de pe bonuri fiscale de carburanti, societatea avand un contract de comodat pentru autoturismul folosit, dar bonurile fiscale nu au inscrise pe verso elementele obligatorii conform prevederilor art.147 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si pct.51 alin.(2) din Hotararea Guvernului nr.44/2004.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale de cumparare din 25.04.2005 si facturii fiscale din 01.07.2005 emise de S.C. L S.A., facturi care nu sunt intocmite conform prevederilor art.155 alin.(8) lit.e si lit.f) din din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv nu au completate rubricile privind denumirea si cantitatea bunurilor livrate, precum si pretul unitar fara taxa pe valoarea adaugata si baza de impozitare.

Taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 28.08.2005 emisa de S.C. X S.R.L. catre S.C. B S.R.L. pentru terenul in suprafata de 302.487 mp pentru care societatea, conform prevederilor art.160¹ alin.(2) lit.b din Legea nr.571/2003 Codul fiscal, trebuia sa colecteze si sa deduca concomitent taxa pe valoarea adaugata aferenta, sa inregistreze suma in jurnalele de vanzari si cumparari si sa mentioneze pe factura fiscala "taxare inversa". Desi societatea nu a mentionat in factura "taxare inversa", organele de inspectie fiscala au dedus suplimentar suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 28.08.2005.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata fapt care a dus la inregistrarea societatii cu taxa pe valoarea adaugata de plata.

Incepand cu trimestrul II 2005 si pana la 31.08.2006, pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata organele de inspectie fiscala au calculat majorari si penalitati de intarziere.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la taxa pe valoarea adaugata suplimentara, respectiv taxa pe valoarea adaugata de plata, majorari aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea beneficiaza de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale reprezentand achizitionarea unei fabrici de oxigen in conditiile in care societatea avea obligatia sa aplice masurile simplificate, iar organele de inspectie fiscala nu au analizat acest fapt.

In fapt, urmare a inspectiei fiscale efectuate, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal au emis Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006 intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 01.09.2006 prin care au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara.

La data inspectiei fiscale SC X SRL inregistra in evidenta contabila si in cea fiscala, conform decontului de taxa pe valoarea adaugata, o taxa pe valoarea adaugata de recuperat, rezultand astfel in urma inspectiei fiscale o taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata stabilita de organele de inspectie fiscala.

Taxa pe valoarea adaugata suplimentara a fost stabilita de organele de inspectie fiscala ca urmare a neacordarii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, astfel: taxa pe valoarea adaugata a fost dedusa de societate in baza unor bonuri fiscale neinsotite de facturi fiscale,

taxa pe valoarea adaugata dedusa de societate in baza unor facturi fiscale care nu au inscrise toate elementele obligatorii de identificare ale cumparatorului, taxa pe valoarea adaugata dedusa in baza unor bonuri fiscale de cumparare de carburanti care nu au inscrise pe verso elementele obligatorii, taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005 emise in baza Contractului incheiat la data de 11.10.2004 cu S.C. L S.A. si taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din 28.08.2005 dedusa suplimentar de organele de inspectie fiscala ca urmare a aplicarii masurilor simplificate pentru terenul achizitionat de contestatoare si vandut ulterior catre SC B SRL..

Prin contestatia formulata SC X SRL contesta taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata rezultata in urma verificarilor efectuate de catre organele de inspectie fiscala si aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005 si nu pentru toata suma pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere.

Astfel, societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005 emise in baza Contractului incheiat la data de 11.10.2004 cu S.C. L S.A.

Contractul incheiat la data de 11.10.2004 are ca obiect vanzarea fabricii de oxigen, inclusiv terenul aferent contract a carui plata s-a stabilit a se efectua in 60 de rate lunare, cu perioada de gratie 1 (unu) an.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005 nu au completate toate datele prevazute de formular respectiv, date referitoare la "Denumirea produselor si a serviciilor", "Cantitatea" bunurilor livrate, "Pretul unitar (fara TVA)" precum si "Valoarea" pentru fiecare bun in parte, motiv pentru care nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

In drept, art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

"(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe

numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.[...]

iar art.155 alin.(8) din același act normativ prevede:

“(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;**
- b) data emiterii facturii;**
- c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura;**
- d) numele, adresa și codul de identificare fiscală, după caz, ale beneficiarului de bunuri sau servicii;**
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;**
- f) prețul unitar fără taxa pe valoarea adăugată și baza de impozitare pentru fiecare cotă sau scutire;**
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată sau mențiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, după caz. Pentru operațiunile supuse taxării inverse se menționează obligatoriu "taxare inversă";**
- h) suma taxei pe valoarea adăugată de plată, pentru operațiunile taxabile, cu excepția cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin norme metodologice.”**

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se realizează de către o persoană impozabilă prin justificarea acesteia cu factura fiscală care trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute de lege.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 01.09.2006, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale din 25.04.2005 și din 01.07.2005 emise de S.C. L S.A. întrucât nu au fost completate rubricile privind "Cantitatea" bunurilor livrate, "Prețul unitar (fără TVA)", precum și "Valoarea" pentru fiecare bun în parte.

Prin adresa din data de 16.01.2007, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat contestatoarei contractul încheiat la data de 11.10.2004 cu S.C. L S.A., precum și anexele sau actele adiționale ale acestuia.

Din analiza contractului încheiat la data de 11.10.2004, aflat în copie la dosarul cauzei, se reține că obiectul contractului de vânzare-

cumparare il constituie “vanzarea de catre vanzator a urmatoarelor:
FABRICA DE OXIGEN – compusa din

- Centrala uzinala de aer comprimat
- Depozit de pacura
- Statie reglare gaz
- Anexa tehnica-industriala
- Cet recuperare
- Compresie fluide
- Put stocare
- Distributie oxigen
- Magazie + utilaje
- Teren aferent – 302.487 mp.”,

Ori, in conformitate cu prevederile art.3 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, „**Sunt considerate mijloace fixe obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizează ca atare și îndeplinește cumulativ următoarele condiții:**

a) are o valoare de intrare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului. Această valoare poate fi actualizată anual, în funcție de indicele de inflație;

b) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru obiectele care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, la încadrarea lor ca mijloace fixe se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set.”

Prin urmare, dacă obiectele menționate în factura fiscală formează un complex de obiecte ce se utilizează ca atare și îndeplinește condițiile prevăzute de lege privind durata normală de utilizare și valoarea de intrare, respectiv fabrica de oxigen (inclusiv terenul aferent) având prețul unitar, fără taxa pe valoarea adăugată și baza de impozitare pentru cota de impozitare (de 19%), atunci au fost respectate prevederile art.155 alin.(8) lit.e) și lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal referitoare la denumire, cantitate, baza de impozitare pentru cota de impozitare (de 19%).

Din analiza aceluiași contract încheiat la data de 11.10.2004, se reține că nu se stipulează data la care se efectuează transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător și nici data la care intră în vigoare acest contract.

Or, conform art.155 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

„(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestarea a fost efectuată.”

coroborat cu punctul 59 alin.(3) din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, care prevede:

„(3) În cazul livrării de bunuri imobile, data livrării, respectiv data la care se emite factura fiscală, este considerată data la care toate formalitățile impuse de lege sunt îndeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător.Orice facturare efectuată înainte de îndeplinirea formalităților impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător se consideră facturare de avansuri, urmând a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri imobile.

Prin urmare, se retine ca in cazul livrării de bunuri imobile, data livrării, respectiv data la care se emite factura fiscală, este considerată data la care formalitățile impuse de lege sunt îndeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

Din analiza contractului încheiat la data de 11.10.2004, se retine ca nu este menționată data la care se efectuează transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător și nici data la care intră în vigoare acest contract, de unde rezultă ca data intrării în vigoare a contractului este data încheierii acestuia, respectiv data de 11 octombrie 2004, fiind data la care se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător a fabricii de oxigen cu terenul aferent și data la care trebuia emisă și factura fiscală pentru livrare.

În ceea ce privește plata prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 11.10.2004, la art.4 al acestuia se precizează ca *“Plata se va efectua în 60 de rate lunare, cu perioada de grație 1 (unu) an.”*

Or, în conformitate cu prevederile art.134 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

„(3) În cazul livrării de bunuri cu plata în rate între persoane stabilite în țară, al operațiunilor de leasing intern, de închiriere, de concesiune sau de arendă de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, respectiv a chiriei, redevenței sau arende. În cazul încasării de avansuri față de data prevăzută în contract, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansului.”

iar art.145 alin.(1) din acelasi act normativ prevede:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.”

Prin urmare, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata ia nastere in momentul in care taxa devine exigibila, iar in cazul livrarii de bunuri cu plata in rate, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor.

Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat Directiei generale legislatie impozite indirecte punctul de vedere privind exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005.

Prin adresa de raspuns din 23.02.2007, inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor in data de 27.02.2007, anexata in copie la dosarul cauzei, Directia generala legislatie impozite indirecte comunica urmatoarele:

“De la 1 ianuarie 2005, potrivit prevederilor art.160¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare aplicabile pana la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, furnizorii si beneficiarii bunurilor prevazute la alin.(2) al aceluasi articol au obligatia sa aplice masurile de simplificare cu conditia obligatorie ca atat furnizorul, cat si beneficiarul sa fie inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata. Potrivit art.160¹ alin.(2) lit.b) si c) din Codul fiscal, pentru livrarile de terenuri de orice fel si cladiri de orice fel sau parti de cladire se aplica masurile de simplificare.

Potrivit art.160¹ alin.(2) lit.c) din Codul fiscal si pct.65¹ alin.(3) din normele metodologice, prin cladire se intelege orice constructie legata nemijlocit de sol avand una sau mai multe incaperi, si care serveste la adapostirea de oameni, de animale si/sau de bunuri mobile corporale. Prevederile art.160¹ din Codul fiscal se aplica numai pentru livrarea ca atare a unei cladiri sau a unei parti de cladire, dar nu se aplica pentru contractele de constructii-montaj avand ca obiect construirea unei cladiri sau a unei parti de cladire, in acest caz lucrarile de constructii-montaj fiind considerate prestari servicii.

Conform contractului de vanzare-cumparare din 11 octombrie 2004, plata ratelor a inceput dupa data de 1 ianuarie 2005, respectiv prima rata a avut scadenta la 11 octombrie 2005, cand se aplicau deja masurile de simplificare.

Prin urmare, pentru taxa aferenta ratelor scadente dupa 1 ianuarie 2005, atat SC L SA cat si SC X SRL aveau obligatia sa aplice masurile de simplificare si sa efectueze cu suma taxei aferente fiecarei rate

inregistrarea contabila 4426=4427 la fiecare data stipulata in contract pentru plata ratelor.”

In consecinta, societatea avea obligatia conform prevederilor art.160¹ alin.(1) si alin.(2) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, sa aplice masurile simplificate si sa inscrie pe factura fiscala emisa mentiunea *“taxare inversa”* conform alin.(3) al pct.65¹ din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal si sa evidentieze taxa pe valoarea adaugata in jurnalul de cumparari si in jurnalul de vanzari si sa inscrie in decontul de taxa pe valoarea adaugata atat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila cat si ca taxa pe valoarea adaugata colectata, conform prevederilor legale.

Astfel, organele de inspectie fiscala nu au analizat exercitarea dreptului de deducere conform prevederilor legale privind aplicarea masurilor simplificate, pentru facturile fiscale din 25.04.2005 si din 01.07.2005 de achizitie a fabricii de oxigen.

Avand in vedere cele precizate mai sus, organele de solutionare nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere fiscal a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale emise in baza Contractului incheiat la data de 11.10.2004 de achizitie a unei fabrici de oxigen, organele de inspectie fiscala neanalizand aplicarea prevederilor art.160¹ alin.(1) si alin.(2) lit.b) si c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Intrucat taxa pe valoarea adaugata suplimentar evidentiata in Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006, respectiv taxa pe valoarea adaugata de plata, rezulta si din alte constatari pentru care societatea nu aduce argumente, precum si faptul ca s-a avut in vedere si taxa pe valoarea adaugata de rambursat din decontul de TVA inregistrata de societate, urmeaza, in conformitate cu art.186 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza ca:

“(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutiere.”

sa se desfiinteze Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006 pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar si implicit pentru taxa pe valoarea adaugata de plata contestata, majorari si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze situatia pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit tinand cont de cele precizate in prezenta decizie.

2. In ceea ce priveste contestatia formulata impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala din 01.09.2006, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia privind masurile nu se refera la stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala precum si accesorii ale acestora, ci la masuri in sarcina contribuabilului, neavand caracterul unui titlu de creanta fiscala.

In fapt, prin Dispozitia din 01.09.2006 organele de inspectie fiscala au dispus inregistrarea in evidenta contabila a societatii a debitelor stabilite suplimentar, precum si a accesoriilor acestora stabilite prin Decizia de impunere incheiata la data de 01.09.2006, respectiv taxa pe valoarea adaugata de plata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

In drept, potrivit art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor este competenta sa solutioneze ***“contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala [...].”***

Ordinul ministrului finantelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instructiunile de completare a formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18, prevede:

“1. Formularul "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" reprezinta actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini masurile stabilite. Nu va cuprinde masuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datoreaza bugetului general consolidat al statului.”

Intrucat masurile stabilite in sarcina **S.C. X S.R.L.** prin Dispozitia din 01.09.2006 nu vizeaza stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei, fapt pentru care Dispozitia nu are caracterul unui titlu de creanta, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat de cerere intra in competenta organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Directia generala de solutionare a contestatiilor neavand

competenta de solutionare a dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit art.179 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, care precizeaza:

“Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, dosarul va fi transmis spre solutionare Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal in calitate de organ emitent al dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.179 alin.(1), art.186 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

1. Desfiintarea Deciziei de impunere incheiata la data de 01.09.2006 intocmita de catre organele inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice a judetului – Activitatea de control fiscal, pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar si implicit pentru taxa pe valoarea adaugata de plata contestata, majorari aferente taxei pe valoarea adaugata si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit decizia contestata, sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si actele normative incidente in materie in perioada verificata.

2.Transmiterea contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala din 01.09.2006, Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal spre competenta solutionare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.